

Benvolguts i benvolgudes,

Aquest no és –no ho ha estat, ni ho serà- un curs normal. Quan tornàvem de les vacances de Nadal no podíem ni imaginar que ens trobéssim en la situació que vivim. Ni tan sols quan vàrem decretar el tancament preventiu de tots els centres el 12 de març.

El cert és que ens trobem en ple tercer trimestre i tenim poques certeses. Que el curs acabarà el juny, com estava previst, això sí, però no sabem quan podrem tornar a obrir els centres, ni quan podrem fer la preinscripció, ni quan tindrem establerts els grups i el professorat necessari per al proper curs. Estem treballant diversos escenaris, seguint les indicacions de les autoritats sanitàries i les previsions dels experts en epidemiologia i salut pública. Són escenaris prou diversos en el temps i en la metodologia, però estem preparats per poder fer efectiu el que calgui quan calgui.

Mentrestant, les incerteses no ens poden deixar de treballar el nostre dia a dia. Ho hem fet, tots i totes, des del primer moment. Per començar, us vull agrair el vostre esforç i la vostra dedicació. No ha estat fàcil i no és fàcil. Confinats com esteu, allunyats físicament del centre, dels companys i companyes, de l'alumnat... Amb la dificultat de viure aquest dia a dia a casa –amb tots els problemes que això comporta a cadascú-, amb familiars o amistats afectats per l'epidèmia... I amb la necessitat d'atendre l'acció educativa amb els vostres propis recursos. Ens hem de preparar per a futures situacions semblants a la que vivim i aquesta és una qüestió que haurem de preveure, però ara ens és impossible.

El primer que vàrem fer, l'endemà del 12 de març, va ser treballar per garantir l'alimentació corresponent a les beques menjador als 144.000 alumnes que en tenen dret. No va ser tampoc fàcil, gens fàcil, ni trobar com, ni que arribés a tothom, ni que no fos una solució logística que calgués anar repetint cada vegada que s'ampliés el període de confinament i tancament dels centres. A hores d'ara ja duem tres càrregues de les targetes que en garanteixen la percepció econòmica.

Després, també hem hagut de treballar per garantir que l'alumnat que no podia –no pot- connectar amb el centre i el seu professorat ho pugui fer. Tampoc no ha estat fàcil trobar la via ni crear la logística. La bretxa digital és, abans que res, el resultat d'una bretxa social, econòmica i cultural, però no ens podem permetre de no intentar de redreçar-la i aconseguir que les desenes de milers dels nostres alumnes que no tenen connectivitat –o no la tenen suficient o els manca dispositiu- la tinguin, sempre que sigui factible i possible. Totes aquestes operacions d'atenció als més vulnerables no només són difícils d'establir i d'organitzar, sinó que necessiten d'una inversió que no teníem pressupostada –ni en l'imminent futur pressupost de 2020-, però això no ens podia aturar, perquè l'emergència sanitària i social també és pressupostària.

Estem en ple tercer trimestre i el que ens cal és poder acompanyar l'alumnat, tot l'alumnat, que viu el confinament segurament encara amb més incertesa i dolor que nosaltres. Ells i elles encara no han pogut sortir de casa en cap moment. Nosaltres, si la salut ens ho ha permès, hem pogut sortir a comprar o a atendre alguna necessitat bàsica, però ells i elles encara no han pogut viure cap d'aquests moments de petit respir. Necessiten que els acompanyem i que els ajudem. Per això, no és important el temari ni cal carregar-los de tasques. Us adjunto, al final d'aquest mail, les instruccions acurades que hem establert per a cada ensenyament, etapa i nivell.

Hem fet instruccions diverses en aquest temps de confinament, des de gairebé l'endemà mateix fins a avui. Les hem traslladat a les Juntes de Directors i a les direccions dels centres i les hem anat penjant al web del Departament i al portal de Centres, però sé que potser no us han arribat a tots i a totes més enllà d'algun resum o no sempre heu tingut l'oportunitat d'entrar als nostres portals. Per això us les adjunto.

Recordeu que no hem de replicar el curs presencial per via telemàtica, que el treball competencial fet a casa ha de ser diferent que fet a l'aula –ho estem aprenent tots i totes a marxes forçades-, que no hem de carregar l'alumne amb una tasca rere l'altra, que tots els nostres alumnes tenen ara limitacions personals i específiques –dels més vulnerables als que es troben en un entorn més favorable... Els hem d'acompanyar, ajudar i guiar. I tot el que puguin fer ara –que no podrà ser el mateix en cada alumne- ha de sumar en positiu respecte al que havien fet en les dues primeres avaluacions, però que mai els podrà restar o perjudicar. Potser m'ho heu sentit dir: res del que ha passat des del 12 de març els ha de fer suspendre –si em permeteu utilitzar un llenguatge més aviat convencional. No és un curs normal. En això tampoc.

Us deixo, doncs, les instruccions per a l'acció educativa d'aquests mesos i els criteris d'avaluació del curs. I torno a agrair-vos la feïna que feu, la dedicació que teniu per als vostres alumnes, les iniciatives que esteu tirant endavant... Com supereu l'adversitat amb la vostra professionalitat i el vostre esforç. I us desitjo, més que mai, salut per a vosaltres i la vostra gent.

Barcelona, 20 d'abril de 2020